९. हळूच या हो हळूच या!

- ऐकूया. गाऊया.

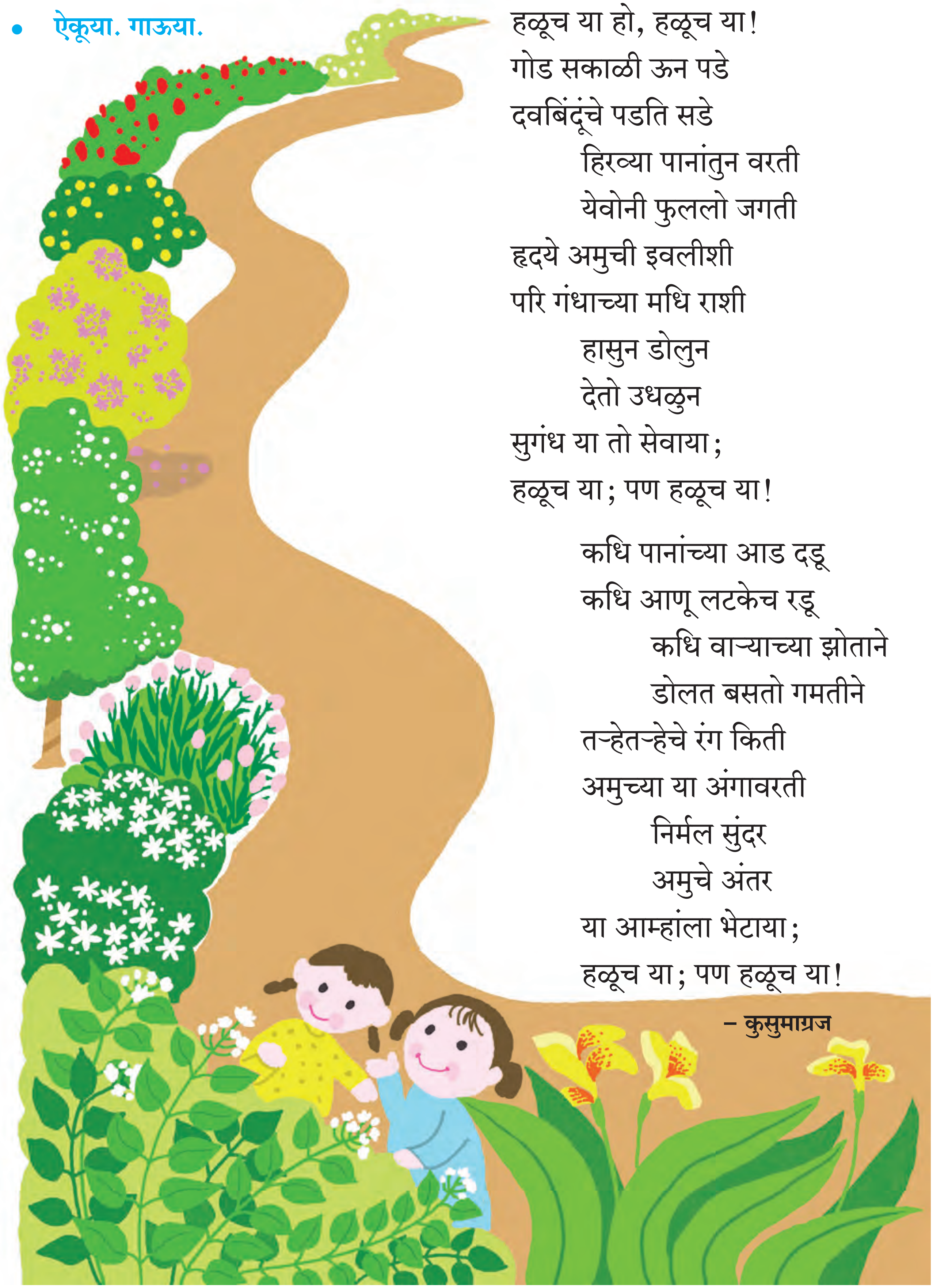

हळूच या हो, हळूच या!
गोड सकाळी ऊन पडे
दवबिंदूंचे पडति सडे
हिरव्या पानांतुन वरती
येवोनी फुललो जगती
हृदये अमुची इवलीशी
परि गंधाच्या मधि राशी
हासुन डोलुन
देतो उधळुन
सुगंध या तो सेवाया;
हळूच या; पण हळूच या!

कधि पानांच्या आड दडू
कधि आणू लटकेच रडू
कधि वाऱ्याच्या झोताने
डोलत बसतो गमतीने
तऱ्हेतऱ्हेचे रंग किती
अमुच्या या अंगावरती
निर्मल सुंदर
अमुचे अंतर
या आम्हांला भेटाया;
हळूच या; पण हळूच या!

– कुसुमाग्रज

वर्गकार्य

- **कविता चालीवर म्हण.**
- **काय ते लिही.**

  (अ) दवबिंदूचे पडतात – ....

  (आ) फुले आनंदाने उधळतात – ....
- **कसे ते लिही.**

  फुलांकडे जावे – ....

  फुलांचे हृदय – ....
- **कोठे ते लिही.**

  (अ) फुले लपून बसतात ते ठिकाण – ....

  (आ) तऱ्हेतऱ्हेचे रंग – ....
- **तर काय झाले असते?**

  वारा सुटला नसता तर ....
- **एका वाक्यात उत्तरे सांग.**

  (अ) इतरांना देण्यासारखी कोणती गोष्ट तुझ्याजवळ आहे?

  (आ) फुलांप्रमाणे आणखी कोणाचा सुगंध सगळीकडे पसरतो?

  (इ) फुलांप्रमाणे आणखी कोणाचे मन निर्मल, सुंदर असते?

  (ई) तुला कोणत्या फुलांचा रंग व वास आवडतो?
- **का ते सांग.**

  (अ) फुले त्यांच्याजवळ बोलावतात, कारण ...

  (आ) 'आम्हांला भेटायला हळूच या' असे फुले म्हणाली, कारण ...

  (इ) फुले गमतीने डोलतात, कारण ...
- **शोध आणि लिही.**

  शेवटच्या अक्षरांचा उच्चार सारखा असणाऱ्या कवितेतील शब्दांच्या जोड्या शोधून पाटीवर लिही. जसे– वरती–जगती
- **पुढील शब्दांचे कवितेतील समानार्थी शब्द शोधून लिही.**

  लहान .... खोटे खोटे ....

  सुवास .... मन ....

FVELJJ